

هورمون

هورمون ماده‌ای است که از سلول ترشحی خارج ، و از طریق خون یا مایع بین سلولی به سلول هدف می‌رسد و فعالیت آنرا تغییر می‌دهد.

انواع هورمون‌ها

هورمون‌ها از نظر ترکیب شیمیایی به سه دسته تقسیم می‌شوند :

هورمون‌های پپتیدی : که می‌توانند پپتید ساده باشند یا گلیکوپپتید. یک هورمون پپتیدی ساده در

بدن انسان مثل انسولین و هورمون گلیکوپپتیدی مثل FSH و LH

هورمون‌های استروئیدی : که از کلسترول منشا می‌گیرند مثل هورمون‌های جنسی (استروژن ، تستسترون)

هورمون‌های آمینی : که فقط از یک اسید آمینه یکروزین تشکیل یافته‌اند که شامل هورمون‌های

تیروئیدی و هورمون‌هایی می‌باشند که از قسمت مرکزی غده فوق کلیوی ترشح می‌شوند و

عبارتند از دوپامین ، آدرنالین و نورآدرنالین

نحوه حمل و انتقال هورمون در خون

آن دسته از هورمون‌هایی که در آب محلولند در خون حل شده و آزادانه در خون می‌گردند. مثلاً

هورمون انسولین که آزادانه در خون حل شده و انتقال می‌یابد. ولی هورمون‌هایی که در آب

محلول نیستند، مثل هورمون‌های تیروئیدی و استروئیدی به یکی از پروتئین‌های خون باند شده و

هورمونهای جنسی) که این پروتئین به هورمونهای جنسی چسبیده و آنها را حمل می‌کند.

این عمل باعث می‌شود که این هورمونها از طریق کلیه دفع نگردند. زیرا جنس این هورمونهای استروئیدی بوده و فسفولیپیدهای غشای سلولهای کلیه حل شده و به نفرون ریخته شده و به نفرون ریخته شده و از طریق ادرار دفع می‌گردند. ولی وقتی که یک پروتئین به این هورمونها باند شود، دیگر قادر به عبور از غشای سلولهای کلیه نبوده و دفع نمی‌گردند. همچنین در اثر باند شدن پروتئین به این هورمونها ، هورمون اثر دراز مدتی می‌تواند در بدن داشته باشد. البته چسبندگی هورمون به پروتئین کریر خود یک ترکیب ناپایدار است و در مواقع لازم هورمون از پروتئین کریر جدا می‌شود.

نحوه تاثیر هورمونها

لازمه تاثیر هورمون به سلول هدف وجود گیرنده یا رسپتور در سلول هدف است. این گیرنده‌ها در سلول هدف می‌توانند غشایی باشند یا داخل سلولی. هورمونهایی که می‌توانند از غشا عبور کنند (هورمونهای تیروئیدی و استروئیدی) گیرنده‌شان در داخل سلول است ولی هورمونهای پپتیدی و هورمونهایی که از قسمت مرکزی غده فوق کلیوی ترشح می‌شوند، قادر به عبور از غشای سلول نیستند. در نتیجه گیرنده آنها در غشای سلول قرار دارد.

عوامل موثر در تنظیم ترشح هورمون

سیستم کنترل فیدبکی (Feed back)

در این نوع تنظیم مخصوص کار هورمون بر روی ترشح هورمون اثر می‌گذارد. مثل هورمون انسولین و اثرش روی قند خون. انسولین قند خون را کم می‌کند. با کم شدن قند خون ترشح هورمون انسولین کاهش می‌یابد.

سیستم کنترلی فیدفوروارد (Feed for ward)

عاملی که روی ترشح هورمون اثر می‌کنند اثرش را به صورت یک طرفه دیکته می‌کند مثل هورمون تیروکسین و اثر سرما روی آن. با سرد شدن هوا میزان ترشح هورمون تیروکسین افزایش می‌یابد. ولی سرمای هوا و هورمون تیروکسین با هم حلقه فیزیکی تشکیل نمی‌دهند.

تنظیم گیرنده‌های هورمون

اهمیت تنظیم گیرنده‌های هورمون به همان اندازه تنظیم خود هورمون می‌باشد. مثلا نوعی بیماری دیابت وجود دارد به نام دیابت غیر وابسته به انسولین که در آن کمبود هورمون انسولین وجود ندارد بلکه کمبود گیرنده‌های انسولین مطرح است. جنس گیرنده‌ها هم از پروتئین است و گیرنده‌ها هم نیاز به تنظیم دارند. بطوری که اگر در بدن قسمتی وجود داشته باشد که نیاز به هورمون خاص بیشتری دراد آن قسمت گیرنده‌های هورمونش افزایش می‌یابد.

چگونگی اندازه گیری مقدار هورمون ها

در بیماری های مختلف مقدار هورمون ها در خون افزایش یا کاهش می یابد و پزشک می تواند این گونه بیماری ها را با دانستن مقدار یک هورمون تشخیص دهد. از این رو، پس از معاینه ی بیمار اگر برخی از نشانه های بیماری هورمونی را در او تشخیص دهد، بررسی هورمونی را به بیمار پیشنهاد می کند. در بخش هورمون شناسی از او مقداری خون می گیرند و با کمک ابزارها و روش های زیست شیمیایی میزان هورمون ها در خونش اندازه گیری می شود.

اندازه گیری هورمون ها

به طور معمول مقدار هورمون ها در خون بسیار پایین است. بنابراین، برای اندازه گیری هورمون ها باید از ابزارهای بسیار حساسی استفاده کرد تا بتوان بین مقدار عادی و غیر عادی تفاوت گذاشت. در همه ی روش های اندازه گیری هورمون ها، پادتن ها (آنتی بادی ها) نقش بنیادی دارند. از آن جا که هر نوع پادتن فقط به یک نوع مولکول خارجی متصل می شود، می توان با تزریق تک تک هورمون ها به جانورانی مانند خرگوش دستگاه ایمنی آن ها را به ساختن پادتن های ویژه ی آن هورمون ها وادار کرد. برای مثال، با تزریق انسولین انسانی به خرگوش، دستگاه ایمنی جانور که این مولکول را بیگانه می پندارد، به تولید پادتنی می پردازد که فقط به انسولین انسانی متصل می شود. این پادتن ها را می توان از خون جانور جدا و برای اندازه گیری هورمون ها به کار برد.

سنجش رادیو ایمنی

اصول سنجش رادیو ایمنی این گونه است:

۱. مقدار زیادی پادتن برای هورمون مورد نظر فراهم می شود.

۳. مقداری از پلاسمای خون فرد مورد نظر را با پادتن آماده شده و مقدار مشخصی هورمون نشان‌دار، مخلوط می‌کنند. در این مخلوط، هورمون پلازما با هورمون نشان‌دار بر سر اتصال به پادتن با هم رقابت می‌کنند. در این رقابت مقدار هر کدام از هورمون‌های غیر نشان‌دار و نشان‌دار، با غلظت آن‌ها متناسب است. البته مقدار پادتن باید کمتر از آن باشد که همه‌ی هورمون نشان‌دار و هورمون غیر نشان‌دار به آن متصل شوند.

۴. پس از آن که رقابت به پایان رسید، مجتمع هورمون-پادتن از مخلوط جدا و مقدار هورمون رادیو اکتیو با دستگاه رادیو اکتیوسنج، اندازه‌گیری می‌شود.

اگر مقدار رادیواکتیو سنجش شده بالا باشد، نشان می‌دهد مقدار زیادی هورمون نشان‌دار به پادتن‌ها متصل شده است. بنابراین مقدار اندکی هورمون غیر نشان‌دار با هورمون نشان‌دار رقابت کرده، زیرا غلظت هورمون غیر نشان‌دار در پلاسمای مورد سنجش کم بوده است.

اگر مقدار رادیواکتیو سنجش شده پایین باشد، نشان می‌دهد مقدار اندکی هورمون نشان‌دار به پادتن‌ها متصل شده است. بنابراین، مقدار زیادی هورمون غیر نشان‌دار با هورمون نشان‌دار رقابت کرده، زیرا غلظت هورمون غیر نشان‌دار در پلاسمای مورد سنجش زیاد بوده است.

۵. برای این که اندازه‌گیری از حالت کیفی به حالت کمی (مقداری) تبدیل شود، رادیوایمنی با غلظت‌های مختلف اما مشخصی از هورمون غیر نشان‌دار انجام می‌شود. آنگاه منحنی استاندارد تهیه می‌شود که با داشتن آن می‌توان غلظت یک هورمون را به طور دقیق مشخص کرد.

ویژه‌ای به نام کیت در اختیار آزمایشگاه‌ها می‌گذارند. چگونگی کار با کیت و در واقع چگونگی انجام رادیو ایمنی در دفترچه‌ی راهنمای آن آمده است.

پادتن هورمون مورد نظر به ته لوله‌های ویژه متصل است.

هورمون نشان‌دار و هورمون غیر نشان‌دار به لوله‌ها افزوده می‌شوند.

دو هورمون برای اتصال به پادتن رقابت می‌کنند. هورمون‌هایی که متصل نشده‌اند شسته می‌شوند.

مقدار هورمون نشان‌دار با دستگاه تعیین و غلظت هورمون غیر نشان‌دار بر پایه‌ی آن محاسبه می‌شود.

سنجش ایمنی آنزیم: ELISA

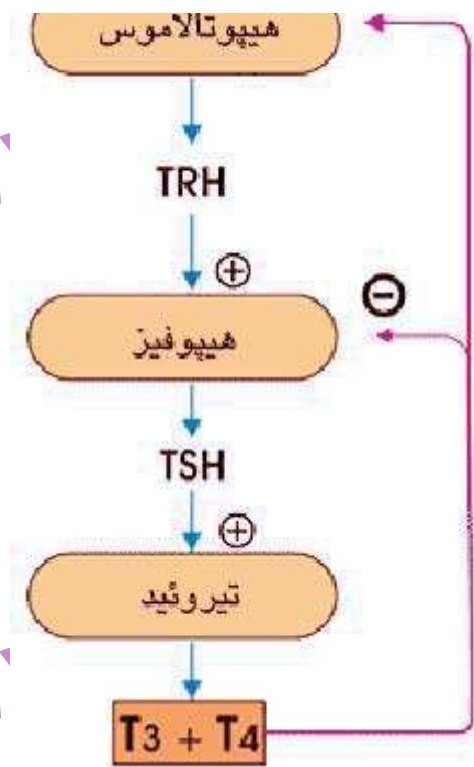
این روش تفاوت بنیادی با سنجش رادیوایمنی ندارد. فقط در این روش به جای ماده‌ی رادیواکتیو از فعالیت آنزیمی بهره گرفته می‌شود. به عبارت دیگر، به جای هورمون نشان‌دار، هورمونی به کار می‌رود که به آنزیم پراکسیداز متصل است. در صورتی که سوبسترای (ماده واکنشگر) این آنزیم در محیط باشد، آنزیم آن را به فرآورده رنگینی تبدیل می‌کند. با روش رنگ سنجی می‌توان مقدار فرآورده‌ی تولید شده و به عبارتی میزان هورمون نشان‌دار را تعیین کرد. در سنجش ایمنی آنزیم نیز تعیین مقدار هورمون در نمونه پلاسما به کمک منحنی استاندارد انجام می‌شود.

در این جا اصول کلی سنجش هورمون‌ها بیان شد. جزئیات این کار بر پایه‌ی نوع هورمون یا شیوه ابداعی شرکت خاصی که کیت تولید می‌کند، ممکن است اندکی تفاوت داشته باشد.

می‌کند.

مقدار هورمون ها و علت شناسی بیماری ها

همان طور که می دانید غده هیپوفیز فعالیت بیشتر غده های هورمونی را تنظیم می کند . این غده با رهایی هورمون هایی موسوم به هورمون های تحریک کننده به درون خون باعث ترشح هورمون های دیگری از از سایر غده ها می شود. برای مثال هورمون تیروئیدی TSH با اثر بر غده تیروئید باعث افزایش ترشح هورمون های تیروئیدی (T_3 و T_4) از این غده می شود. از طرف دیگر فعالیت ترشحی خود غده هیپوفیز تحت نظارت بخشی از مغز به نام هیپوتالاموس است . هیپوتالاموس با رهایی هورمونهای موسوم به هورمون های آزاد کننده یا بازدارنده باعث ترشح یا مانع ترشح هورمون های تحریک کننده از هیپوفیز می شود . برای مثال هورمون هیپوتالاموسی TRH باعث رهایی TSH از هیپوفیز می شود. سپس TSH با اثر بر غده تیروئید بر ترشح T_3 و T_4 از این غده می افزایشد . درحالت عادی وقتی میزان T_3 و T_4 در خون افزایش می یابد این هورمون ها با اثر روی هیپوفیز و هیپوتالاموس از میزان ترشح TSH و TRH از غده های مربوط ، می کاهند و به طور غیر مستقیم مانع افزایش بیش از حد خود می شوند.

حال بیماری را در نظر بگیرید که علائم پرکاری تیروئید را نشان می دهد . این بیمار ممکن است به علت اختلال در عملکرد غده تیروئید به این عارضه دچار شده باشد یا بیماری او به علت افزایش ترشح TSH از غده هیپوفیز باشد. اندازه گیری هورمون های تیروئید ی (T_3 و T_4) و TSH می تواند به علت شناسی بیماری کمک کند .

• اگر مقدار هورمون های تیروئید ی (T_3 و T_4) در خون بالا باشد و مقدار TSH پایین باشد ، نشان دهنده این است که پرکاری تیروئید به علت اختلال در خود تیروئید رخ داده است . برای مثال در بیماری گریوز (Graves) که مهم ترین عامل پرکاری تیروئید است ، به علت واکنش های خود ایمنی پادتنی علیه گیرنده TSH (واقع در سطح سلول های غده تیروئید) ساخته می شود. این پادتن باعث تحریک این گیرنده و افزایش تولید و ترشح هورمون های تیروئید می شوند . با افزایش هورمون های تیروئید ی مقدار TSH کاهش می یابد . از این رو ، در این بیماران مقدار T_3

مطمئن تر می کند.

• اگر مقدار هورمون های تیروئیدی و مقدار TSH نیز بالا باشد ، ممکن است پرکاری تیروئید به علت اختلال در هیپوفیز رخ داده باشد . سرطانی شدن هیپوفیز یا مقاومت آن به هورمون های تیروئیدی باعث افزایش ترشح TSH می شود . TSH با تحریک غده تیروئید مقدار ترشح $3T$ و $4T$ را افزایش می دهد . (منظور از مقاومت هیپوفیز به هورمون های تیروئید این است که این غده در پاسخ به افزایش $3T$ و $4T$ مقدار ترشح TSH را کاهش نمی دهد.)

به یک مثال واقعی توجه کنید :

خانمی ۱۶ ساله به علت پوسته پوسته شدن پوست ، رکود رشد موها ، خستگی و خواب آلودگی شدید و اندکی گرفتگی صدا به پزشک مراجعه کرده است .

معاینه پزشک:

۱- کاهش تعداد ضربان قلب واضح است.

۲- همیشه احساس سرما دارد.

۳- زیر چشم ها پف آلود است.

۴- برون ده قلبی و حجم خون کاهش یافته است .

بررسی آزمایشگاهی :

۱- $3T$ و $4T$: بالا

۳- TRH : پایین

۴- بررسی هیپوفیز : طبیعی

چون مقدار هورمون های تیروئید در این بیمار بالاست ، وی باید نشانه های پرکاری تیروئید (از جمله افزایش ضربان و برون ده قلب و احساس گرما و تعرق زیاد) را نشان دهد ، اما برعکس نشانه های کاهش فعالیت تیروئید را نشان می دهد.

به نظر می رسد در این بیمار سلول های بدن به دلایل ژنتیکی یا عارضه ای به هورمون های تیروئید ی پاسخ نمی دهند. در نتیجه در این بیمار با وجود بالا بودن T_3 و T_4 نشانه های کم کاری تیروئید دیده می شود . چون مقدار هورمون های تیروئید ی بالاست ، انتظار می رود مقدار TSH پایین باشد اما به نظر می رسد مقدار TSH به علت مقاومت هیپوفیز به هورمون های تیروئید ی افزایش یافته است .